

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Václava Štencla v právní věci žalobce **M. K.**, zastoupeného Mgr. Petrem Havlíkem, advokátem se sídlem Příbram, náměstí T. G. Masaryka 153, proti žalovanému **Ministerstvu dopravy**, se sídlem Praha 1, Ludvíka Svobody 1222/12, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 1. 2024, č. j. 16 A 42/2023-14,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 16. 1. 2024 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2023, č. j. MD-39017/2023-160/6. Žalovaný tímto rozhodnutím, postupem podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, zrušil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 20. 7. 2023, č. j. MHMP 1540063/2023/Kou, a věc Magistrátu vrátil k novému projednání.

[2] Jelikož nebyl současně s podáním kasační stížnosti zaplacen soudní poplatek, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 18. 1. 2024, č. j. 3 As 5/2024-13, mj. ke splnění této povinnosti, k čemuž mu určil lhůtu patnácti dnů. V rámci této otevřené lhůty požádal stěžovatel dne 8. 2. 2024 o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud ho proto přípisem ze dne 12. 2. 2024, č. j. 3 As 5/2024-25, vyzval k vyplnění Formuláře *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech fyzické osoby* (dále jen „Formulář“). Stěžovatel, i přes podrobnou výzvu kasačního soudu, své poměry žádným způsobem nedoložil, ba ani nezaslal vyplněný formulář, ačkoliv byl o možných následcích spojených s nesplněním této povinnosti poučen. Nejvyšší správní soud proto usnesením

ze dne 1. 3. 2024, č. j. 3 As 5/2024-28, žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zamítl; současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku, k čemuž mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení tohoto usnesení a poučil ho o následcích spojených s nezaplacením soudního poplatku ve stanovené lhůtě.

[3] V reakci na toto usnesení zaslal stěžovatel v poslední den stanovené patnáctidenní lhůty (tj. 19. 3. 2024) Nejvyššímu správnímu soudu podání, jež obsahovalo opakovanou žádost o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel uvedl, že je nucen opakovat svou žádost o osvobození od soudních poplatků, jelikož poslední vývoj jeho majetkových poměrů je negativní, a poplatek by tak musel financovat tzv. na dluh. Následně uvedl totožnou argumentaci, jako v předešlé žádosti. Uvedl rovněž (bez jakékoli bližší argumentace), že soudní poplatek byl kasačním soudem vyměřen v nesprávné výši.

[4] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o nynější opakované žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků znovu rozhodnout samostatným usnesením. Ačkoliv obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by totiž mohlo vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015-12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014-32, a nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz a Ústavního soudu na www.nalus.usoud.cz).

[5] Za takovou skutečnost nelze považovat ničím nepodložené tvrzení stěžovatele, že dle jeho názoru byl soudní poplatek vyměřen v nesprávné výši; výše soudního poplatku byla stanovena v souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), kdy podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, činí soudní poplatek za kasační stížnost 5 000 Kč. Nadto stěžovatel ani v rámci druhé žádosti o osvobození od soudních poplatků nepředložil kasačnímu soudu vyplněný *Formulář* či jakékoli listiny dokládající jeho majetkové poměry. Proto ani vágní tvrzení, že je poslední vývoj poměrů stěžovatele negativní, a že by musel soudní poplatek financovat na dluh, nelze považovat za novou, dříve neuplatněnou skutečnost.

[6] Vzhledem k tomu, že důvody uplatněné stěžovatelem v nové žádosti nemohou vést z povahy věci k dodatečnému osvobození od soudních poplatků, bylo by opakované rozhodování o jeho žádosti v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[7] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

pokračování

[8] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[9] Vzhledem k tomu, že usnesení ze dne 1. 3. 2024, č. j. 3 As 5/2024-28, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a kterým byl vyzván ke splnění poplatkové povinnosti (viz odst. [2] výše), bylo zástupci stěžovatele doručeno v pondělí 4. 3. 2024 (viz doručenko na č. l. 28 soudního spisu), připadl poslední den patnáctidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku na úterý 19. 3. 2024. Stěžovatel však do tohoto dne (ani později) soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením č. j. 3 As 5/2024-28, se již jednalo o lhůtu dodatečnou - náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání.

[10] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1 větě druhé zákona o soudních poplatcích; proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[11] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. března 2024

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu